

Nr. 12.
24.
ágúst.

L ö g ,

er nema úr lögum að skírn sje nauðsynleg sem skilyrði fyrir erfðarjetti.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi. Stórmæri, Þjettmerski
borg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Ákvörðun sú, sem N. L. 5—2—30 og 31, sbr. tilskipun 4. júní 1828, hafa inni
að halda um það, að skírnin skuli vera skilyrði fyrir erfðarjetti, skal úr lögum numin.

2. gr.

Þessum lögum verður eigi beitt, þegar gjöra skal út um það, hvort maður eigi
erfðatilkall eptir menn, sem þegar eru látnir, eða erfðatilkall, sem byggist á erfðarjetti
manna, sem þegar eru dánir.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaluborg, 24. dag ágústm. 1877.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

I nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

J. Nellesmann.

L o v

om

Nr. 12.
24de
August.

Ophævelse af Daabens Nødvendighed som Betingelse for Arveret.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Den i N. L. 5—2—30 og 31, sammenholdt med Forordning af 4de Juni 1828, indeholdte Bestemmelse om, at Daaben skal være Betingelse for Arveret, bortfalder.

§ 2.

Denne Lov bliver uden Indflydelse paa Afgjørelsen af Spørgsmaal om Arveberettigelse efter Personer, der allerede ere afgaaede ved Døden, saavel som om Arveberettigelse, begrundet paa allerede afdøde Personers Arveret.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 24de August 1877.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,

Kronprinds.

(L. S.)

J. Nellemann.